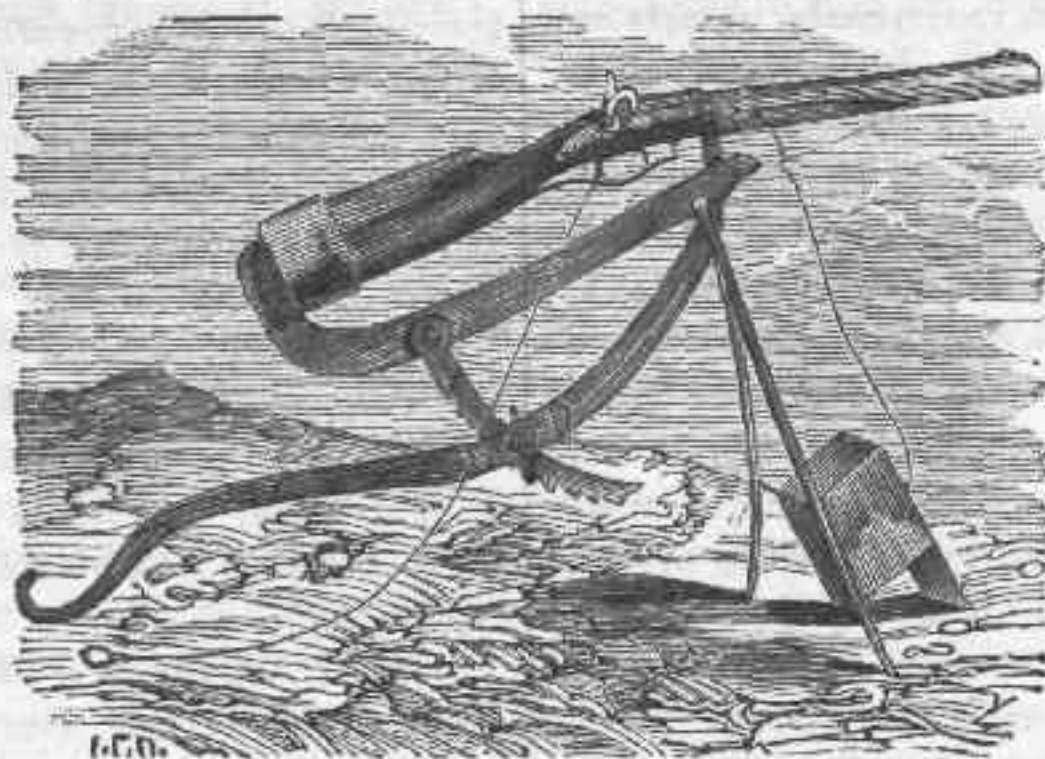

NEON ΣΥΣΤΗΜΑ

επιβίβειως ναυτικῶν χαλινωτηρίων.

Χαλινωτήρια νεῶν λέγονται κυρίως τὰ ἀπόγεια πυρνήσια δι' ὧν ἀναδέουσαι ἢ νεοικοῦσαι τὰ πλοῖα. Χαλινωτήριον ναυτικόν ὀνομάσαμεν ἐξ ἀναλογίας ἐνταῦθα τὸ σχοινίον, τὸν κάλων, ἢν οἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἰστάμενοι ἐπιβρίπτουσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ναυα-

τρίποδος ἰστάμενον, φέρει ἑλικοειδῆ σχισμάδα διατέμνουσαν τὸ πάχος τῆς κάννης καὶ ἐκτεινομένην ἐπὶ μέρος τι τοῦ μήκους· ἡ βραδύτη αὕτη σχισμὰς δίδει εἰς τὴν βολὴν, φέρουσιν ἑλικοειδῆς πτερύγιον, ἰσχυρὰν περιστροφικὴν κίνησιν, ὠφελεῖ δὲ καὶ εἰς τοῦτο ὅτι δὲν εἰσάγουσι πλέον τὸ σχοινίον εἰς τὴν κάννην, ἔθεν ἐξήρατο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διεξέγωγός. Τὸ 80 ἑκατοστῶν μέτρου μήκος τῆς κάννης καὶ ἡ δευτέρα γωνία τοῦ σκοπεύματος ἐπιφέρει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἰδίου παραβολικοῦ σκοπεύματος τῶν βρα-

Πυροβόλον χαλινωτήριον.

γοῦντας. Ὁ ἀπλούστερος καὶ ἀρχαιώτερος τρόπος τοῦ βοηθεῖν τὰ πλοῖα ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἐπιβρίβεις συνεσπειραμένου σχοινίου· τούτου δὲ μεταγενέστεροι οἱ διὰ μηχανημάτων τρόποι, ἡ διὰ τόξου καὶ καταπέλτου ἐπιβρίβεις· μετὰ πολλὰ δὲ τεχνάσματα τὸ καννόνιον καὶ ὁ ὕλμος.

χέων ὕλων διὰ τοῦ εὐθείως σκοπεύματος· οὗτος δὲ εἶναι ὁ νεωτερισμός. Διότι ἡ βολὴ ἀντὶ νὰ διέλθῃ ὑπὲρ τοὺς ἰστούς τοῦ πλοίου διὰ νὰ βριβῆ ἐπ' αὐτῶν τὸ σχοινίον (πρᾶγμα δυσχερὲς καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτον ὁσάκις ὁ ἄνεμος ἀντιπνέει σφοδρῶς πρὸς τὴν φορὰν τῆς βολῆς), διέρχεται κατ' εὐθείαν μεταξὺ τῶν

Καννόνιον χαλινωτήριον.

Σήμερον δὲ ἀναγγέλλομεν χεῖροντες νέον καὶ λαμπρὰν ἐφεύρεσιν πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων, ἐφεύρεσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἄρθως ὁ ἐφευρέτης Κύριος Οὐδέτω λέγει ἐν φυλλαδίῳ περιγράφοντι αὐτήν· « ἡ πυρίτις ἐγένετο πολλῶν κακῶν πρόξενος· ἀνορθώσωμεν τὸ ὄνομα τῆς πυρίτιδος παρέχοντας εἰς αὐτὴν τὸν τρόπον νὰ πράξῃ τι καλόν. »

Τὸ ἐν τῇ πρώτῃ εἰκόνι πυροβόλον ὕπλον, τὸ ἐπὶ

ἀρμένων καὶ καταλείπει ἐκεῖ ἀσφαλῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὸ χαλινωτήριον, ὡς προέκυψεν ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν ἐν Ἄβρη γενομένων πειραμάτων καὶ δοκιμῶν.

Ἡ δευτέρα εἰκὼν παρίστησι καννόνιον ἐσχισμένον, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω ὕπλον, ἑλικοειδῶς κατὰ τὸ πάχος καὶ ἐπιβρίπτου σφαιρῶν κυλινδρῶν καὶ ἰσχυρῶν βρῶν. Νύκτωρ ὁ Κ. Οὐδέτω φέγγει τὴν δίοδον τῆς

σφαίρας διὰ μικρᾶς ροκέτας προσδεδεμένης εἰς τὸ χαλινωτήριον σχοινίον, οὕτως ὥστε οἱ ναυαγοῦντες δύνανται νὰ τὸ ἀρπάσωσι καὶ εὐκόλως καὶ ταχέως.

Σ.

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΣΑ.

Οἱ Μαρωνῖται, λαὸς χριστιανικὸς κατοικοῦντες τὸ Λίβανον ὄρος, εἶναι ἀείποτε ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Αρούσιων, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος προστασίας παρὰ τῶν Τούρκων, οἵτινες νομίζουσι τοὺς Αρούσους ἐνθέρμους ὀπαδοὺς τοῦ Μωάμεθ, ἂν καὶ ὁ τρομερὸς οὗτος λαὸς δὲν πιστεύει ἄλλον ἀπὸ τὸν διάβολον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ φυλὴ αὕτη τῶν Αρούσιων εἶναι λίαν ὑποκριτικὴ, διατηρεῖ ἐκκλησίαν ἅμα δὲ καὶ τζαμίον, ὅπως δεικνύουσιν εἰς μὲν τοὺς Χριστιανούς ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι τέκνα τοῦ Χριστοῦ, τοὺς δὲ Τούρκους νὰ ἀπατῶσιν ὅσάκις πασσαῖς τις περιοδεύῃ εἰς τὴν χώραν τῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Τούρκοι εἶναι οἱ μόνοι τοὺς ὁποίους ἀπατῶσιν, διὰ τοῦτο συνδέουσι μετ' αὐτῶν ἐμπορικὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις.

Ὡς ἐκ τῆς θρησκείας τῶν τὰ ἦθη αὐτῶν εἶναι ὅλως διάφορα, τῆς μὲν τῶν Χριστιανῶν ἀπευθυνόμενης εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τῆς δὲ ἐτέρας εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ σκότους. Ὅσον δὲ οἱ Μαρωνῖται εἶναι λαὸς ἥπιος, ἐργατικὸς, πειθήνιος, ἄκακος, τοσοῦτον οἱ Αρούσοι εἶναι αἰμοχαρεῖς, κλέπται, βάρβαροι καὶ κακώτροποι. Οἱ Μαρωνῖται ἀκολουθοῦντες τὰ πάτρια αὐτῶν ἔθιμα ζῶσι βίαν οἰκογενειακὴν ἔχοντες πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκάξια, ἐνῶ οἱ Αρούσοι ζῶσι διὰ ληστεϊῶν καὶ ἀρπαγῶν. Οὗτοι εἶναι σκηνῆται ὡς οἱ Ἄραβες, καὶ διατρέγουσι τὰς μεγάλας ὁδοὺς ὅπως γυμνῶνται τοὺς διαβάτας ἐμπόρους, ὡς οἱ Βαδουῖνοι. Ἐν ἐνὶ λόγῳ διάγουσι βίαν ὅλως ἀντίθετον τοῦ τῶν φιλικῶν γειτόνων τῶν. Ἦτον ὅμως εὐκόλον εἰς τοὺς Τούρκους νὰ διατηρῶσι τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν δύο τούτων λαῶν ἀποδίδοντες αὐτοῖς ἴσην ἐλευθερίαν, καὶ παρέχοντες ὑποστήριξιν εἰς τὸν ἀσθενῆ κατὰ τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἀλλ' οὗτοι πράττουσιν ὅλως τὸ ἐναντίον διότι ἔταν οἱ Αρούσοι ἦναι ἐλεύθεροι ὅπως προμηθεύονται ὅπλα καὶ πολεμφοδία, οἱ Χριστιανοὶ ἐμποδίζονται νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν οὔτε μὲ τὰ συνήθη αὐτῶν ὅπλα, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐδεὶς φρόνιμος ἄνθρωπος ἤθελε φαντασθῆ, εἰς ὁποιανδήποτε ἐποχὴν, ὅχι νὰ ταξιδεύσῃ, ἀλλ' οὐδὲ νὰ περιδιαβάσῃ εἰς τὸν ἐπιφοβὸν ἐκεῖνον τόπον.

« Ἐὰν φοβῆσθε τοὺς Αρούσους, ἐγκολπωθῆτε τὴν θρησκείαν μας ὅπως σὰς ἀσφαλίσωμεν, » λέγουσιν οἱ

Πασσαδες εἰς τοὺς Μαρωνῖτας. Ἀλλ' οἱ γειναῖοι οὗτοι οἵτινες ὀλίγον φροντίζουσι περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν, λέγουσι παραιμιωδῶς εἰς γλῶσσαν ἀραβικὴν « ὁ Σουλτάνος κυνηγεῖ δορκάδας ἐπὶ χλωῦ ὄνου. »

Ὀλίγον πρὸ τῶν τρομερῶν ἐκείνων συμβεβηκότων, ἅτινα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν συνέβησαν εἰς τὴν Συρίαν, οἰκογένειά τις Μαρωνιτῶν συγκεκλιμένη ἐκ τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς, μιᾶς θυγατρὸς, ἐξ ἐνὸς γαμβροῦ καὶ ἐνὸς τέκνου ἔζη εἰς τὴν κωμόπολιν Ζαβλάχ ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ πασσαλικίου τῆς Δαμασκοῦ, ἐντίμως καὶ μετρίως ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ μετήρχετο καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

Ἡ οἰκογένεια αὕτη διήρει τὸν καιρὸν τῆς εἰς δύο μέρη· εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ τῆς ἐργασίας. Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν προσευχὴ ἐπλήρου ἐντελῶς τὸ πρῶτον μέρος, διὸ ἦτο σεβαστὴ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ζαβλάχ.

Νύκτα τινὰ ὅτε ὅλη ἡ οἰκογένεια εἶχε παραδοθῆ εἰς βαθὺν ὕπνον, ὄρμητικοὶ κτύποι ἠκούσθησαν εἰς τὴν θύραν, μετὰ φωνῶν ἰκετευτικῶν, καλουσῶν εἰς ταχείαν βοήθειαν.

Μεθόδιος ὁ γαμβρὸς τῆς οἰκογενείας, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του τότε ὢν, ἠγέρθη ἀμέσως, καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν μετὰ προθυμίας, διότι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ φιλοξενία εἶναι τὸ πρῶτον ὅλων τῶν καθηκόντων, εἶδεν ἐνώπιόν του ἄνθρωπον κρατοῦντα εἰς τὰς χεῖράς του μικρὸν παιδίον.

« Καλῶς ὤρισες εἰς τὴν κατοικίαν ταύτην ὁποιοςδήποτε καὶ ἂν ἦσαι, » εἶπεν ὁ Μεθόδιος κάμνων τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀποκριθῆ εἰς τὴν φιλοφροσύνην ὁ νύκτιος ξένος ἀνεζώνησε μετὰ ζωηρότητος·

« Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Μωϋσέως, κλείτε τὴν θύραν ἢ ἐχάθημεν. . . »

Ὁ δὲ Μεθόδιος ὅλως μηχανικῶς ὑπακούσας εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην, ἀνεγνώρισεν Ἰσμαῆλ τὸν Ἰουδαῖον μεθ' οὗ ὁ ἐμπορικὸς τοῦ οἴκος εὕρισκατο εἰς συνεχεῖς ἐμπορικὰς σχέσεις.

« — Εἶθε ἡ Παναγία ἡ παρθένος καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς νὰ μᾶς προφυλάττῃ, εἶπε τότε μετ' ἀνησυχίας. Ἐρχεσαι λοιπὸν, Ἰσμαῆλ, αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ μᾶς ἀναγγείλῃς δυστύχημα; »

— Λέγε δυστυχήματα ἀναρίθμητα διὰ νὰ πλησιάσῃς εἰς τὴν ἀλήθειαν, Μεθόδιε, ἀπεκρίθη ὁ Ἰουδαῖος ὅστις εἶχεν ἤδη ἀποθέσει κατὰ γῆς τὸ παιδίον, ὅπερ ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸ ὅποιον ὁ Μαρωνίτης εἶδε μὲ μεγίστην ἐκπληξιν δεσμευμένον καὶ φεμωμένον, καὶ κρύπτον τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν του.

Ὁ Μεθόδιος μὲ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὑπομονὴν, ἥτις οὐδέποτε ἐγκαταλείπει τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς,